

nødent at tilvejebringe en større Indtægt, end de foreslaaede $1\frac{1}{4}$ pCt. af Indkomsten paaregnes at ville give, nemlig 3,750,000 Kr., sætte Skatten til $1\frac{1}{2}$ pCt.; alene derved vilde der indkomme 760,000 Kr. mere. Det nedenfor gjorte Forslag affattes derfor i Overensstemmelse hermed.

I Forbindelse hermed skal det foreslaas, at der for de lavere Indkomster indrømmes en Skattemoderation i Lighed med, hvad der nu finder Sted i Kjøbenhavn, og med, hvad der ogsaa er bestemt i Loven af 2den Juli 1870. Det vil vel være rimeligt foreløbig at holde sig til Forskrifterne i sidstnævnte Lov; men det forstaar sig af sig selv, at ogsaa en anden Skala vilde kunne benyttes. Derefter bør det da fastsættes, at i Indtægter paa 2,400 Kr. og derunder fradrages i Kjøbenhavn 800 Kr., i Købstæderne 700 Kr., paa Landet 600 Kr. ved Skattebeløbs Bestemmelse; i Indtægter over 2,400 Kr. indtil 4,000 Kr., denne Sum medindbefattet, fradrages det halve af de saaledes nævnte Summer. Indtægter over 4,000 Kr. svare Skatten af det fulde Beløb.

Under Bilag F. vedlægges Affattelse af Skatteloven, som den efter de fremsatte Forslag foreløbig vilde komme til at fremtræde.

De 4 ovenfor nævnte Medlemmer — Bøjsen, Madsen-Nygaard, Chr. Nielsen og Rasmussen — skulle som Mindretal indskrænke sig til følgende Bemærkninger:

Spørgsmaalet om en Formue- og Indkomststat til Staten har staaet paa Dagsordenen i en Menneskealder, for derigennem at opnaa en Regulering af vort Skattevæsen i Retning af en mere rimelig og retfærdig Fordeling af Skattebyrden, og ligesom en saadan Skat er gennemført i de fleste europæiske Stater, saaledes er dens Gennemførelse herhjemme med Aarene bleven mere paatrængende. Den Omstændighed, at Lovgivningen i en Række af Aar paa forskellig Vis har lagt forøgede Byrder paa Kommunerne uden samtidig at anvise disse tilsvarende ny Indtægtskilder, begrunder Nødven-

digheden af det foreliggende Lovforslag om „Overgang af en Del af de direkte Statter til Kommunerne“. Men en saadan Foranstaltnings Gennemførelse gør Indførelse af en Formue- og Indkomststat til Staten end mere nødvendig. Hertil kommer, at Brugten af Reglerne for en saadan Skat i meget væsentlig Grad vil give Stødet til en snarlig Løsning af det lige saa paatrængende Spørgsmaal om en endelig Ordning af den personlige Kommuneetat.

Det vakte derfor almindelig Glæde Landet over, da der i forrige Samling aabnede sig nogen Udsigt baade til et betydeligt Statstilskud til Kommunerne og til Gennemførelsen af Formue- og Indkomstskatten ved de af den daværende Regering i de nævnte Djemed forelagte Forslag i det andet Ting den 22de Januar f. A. Disse Forslag bleve modtagne med Velvilje fra alle Sider og bleve hurtig fremmede. Forslaget om Formue- og Indkomststat kom til 1ste Behandling den 29de Januar og blev 4de Februar henvist til Finansudvalget. Lovforslaget om direkte Statsstatters Overgang til Kommunerne kom til 1ste Behandling 4de Februar og blev samme Dag ligeledes henvist til Finansudvalget. Udvalget var allerede færdig med dets Betænkning over begge Lovforslag, det første den 20de Marts og det sidste den 22de f. M. Angaaende Forslaget om Formue- og Indkomststat udtaler hele Udvalget, at en saadan Skat er baade nærliggende og retfærdig, og med forskellige Vædringer indstilles Forslaget til Vedtagelse, medens et Par Medlemmer udtale Henfigtsmæssigheden af at løse Spørgsmaalet om den personlige Kommuneetat ved samme Lejlighed. Angaaende det sidste Lovforslag er hele Udvalget enigt om „Nødvendigheden af at lade ny Indtægter tilflyde Kommunerne, og finder det rigtigt, at dette søges ordnet paa den i nærværende Lovforslag tilføjede Maade“, hvorfor det med et Par Vædringer indstiller Lovforslaget til Vedtagelse. Lovforslaget om Formue- og Indkomststat kom til 2den Behandling i Folketinget 23de—24de Marts og blev efter 3dje Behandling 27de f. M. oversendt til Landstinget. Forslaget om Stats-